



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1763**

**VD18 90118022**

§. 58. Mauriti obitus. Odo Sulliacensis Episcopus Parisiensis.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII.  
A.C. 1196.

*missa, & communem omnium opinionem, abrogamus, & ex Fratrum nostrorum consilio irritam pronunciamus illam divortii sententiam, contra formam Juris latam, vobisque injungimus & districte præcipimus, ut si Rex, viva conjuge hac sua, aliam tori consortem mulierem admittere vellet, nefarium opus nostro nomine & auctoritate prohibeatis. Huic Epistolæ dies decima tertia Martii anno millesimo centesimo nonagesimo sexto*

*Rigord. p. 40  
Gest. Inn. III  
n. 50. Ap.  
Balaz. I.  
Miscell. p.  
422.*

apposita est. Verum his omnibus nequicquam obstantibus Philippus Rex eodem anno, mense Junio, Mariam Ducis Moraviæ & Bohemiæ filiam duxit. Ingeburgis quidem querelas ad Papam detulit, in qua dicit; triennium jam effluxisse, ex quo Philippus se uxorem legitimam accepisset, jamque a marito in munita arce captivam teneri. Sed Cælestinus nihil ultra de hac causa movit, sive a priore proposito & sententia dimotus fuerit, sive gravis senectus, & temporis, quo supervixit, brevitatis, majore vigore agere Pontificem non permiserint.

§. LVIII.

*Mauritii obitus. Odo Sulliacensis  
Episcopus Parisiensis.*

*Rigord. p. 40* Eodem anno, octava die Septembris, Mauritius Episcopus Parisiensis obdormi-

dormivit in Domino, postquam hanc Se-  
dem annos triginta sex tenuisset. Fuit is  
Pater pauperum, ac præter alia, quæ  
peregit caritatis & pietatis opera, Ab-  
batiarum quatuor nempe pro Canonicis  
Regularibus Herivallensis\* & Herma-  
riensis\*\*, pro Virginibus Olbiensis\*\*\*  
& Gifanensis\*\*\*\* Conditor. Cuncta,  
quæ habebat, latifundia pauperibus le-  
gavit. Et quoniam non nesciebat, quos-  
dam sua ætate viros doctos de Resurre-  
ctione corporum dubitare, in volumine  
celebratissimum illum Jobi locum scribi  
iussit: *Scio quod Redemptor meus vivit,*  
*& in novissimo die de terra surrecturus*  
*sum,* & reliqua. Moriens deinde præ-  
cepit, hoc volumen apertum super pe-  
ctus suum poni, ut omnes viri literati,  
ad celebrandas ejus exequias venturi, in  
Fide Resurrectionis confirmarentur. Se-  
pulchrum vero in Ecclesia S. Victoris  
& medio Choro nactus est.

Mauritii Successor in Sede Parisiensi  
fuit Odo, Archambaldi filius, Sulliaci  
Dominus, Henrici Archiepiscopi Bituri-  
censis frater. Petrus Blesensis, qui tunc  
in Anglia versabatur, rogatus ab Abba-  
te Glocestriensi, adjuncta hujus Electio-  
nis scire cupiente, literas ad eum exara-  
vit in hunc modum: *Mauritio fati-*  
*functo, Canonicis Cathedralibus Parisien-*  
*sibus de Successore eligendo deliberanti-*  
*bus,*

Sæcul. XII.

A.C. 1196.

Sup. lib.

LXX. §. 33.

\* Herivaux.

\*\* Hermieres.

\*\*\* Illiere.

\*\*\*\* Gif.

Job. 19. 25.

ep. 126.

Sæcul. XII. *bus, non nulli senes aderant, qui pecunias*  
 A.C. 1196. *multis annis congefferant, eo consilio, ut*  
 si aliquando Sedes vacaret, ad explendam  
 ambitionem eas impenderent. Hi per  
 subornatos homines cupiditatem Episco-  
 patum consequendi pudendam prodebant;  
 at Pars sanior, elusis paucorum artibus,  
 Odonem Cantoribus Bituricensibus præ-  
 fectum una voce elegit. Vidi Odonem  
 Parisiis, cum juvenis scientiis operam  
 daret, & tenero amore profecutus sum,  
 quem magis gratia & unctio Cælestis,  
 quam Magistrorum suorum industria in-  
 formabat. Ejus Præceptor, discipulus  
 meus, sæpe referebat, quam solícite quam  
 religiose, quam secreto, necdum pueri-  
 tiam egressus, operibus pietatis, præcipue  
 eleemosynas largiendo, animum exerceret.  
 Postquam ad annos pubertatis pervenit,  
 Romam profectus est illo tempore, quo  
 Urbano defuncto Gregorius VIII. Papa  
 successit. Tunc ego quoque Romæ com-  
 morans magno lætitiæ sensu conspexi,  
 Summum Pontificem & Cardinales Odo-  
 ni honorem haud multo minorem, quam  
 Episcopis solebant, exhibere. Cum a pri-  
 ma ætate castitatem cautissime servasset,  
 succedente juventutis vigore, carnis in-  
 solentiam vigiliis, jejuniis, & flagellis,  
 quibus in se ipsum sæviebat, domabat.  
 Pingues redditus, quibus in Anglia potie-  
 batur, in pauperes distribuit, tres studio-  
 sos

Sup. lib.  
 LXXIII.  
 §. 58.

sos adolescentes pauperes, sed sedulos & Sæcul. XII.  
 virtutis amantes, suis opibus alebat. Ex A.C.1197.  
 quo ad Episcopatus fastigium evectus est,  
 boni Pastoris officiis assidue incumbere  
 dicitur ab omnibus. Ceterum Odo Ar- v.not. p.745.  
 obi episcopum Bituricensem fratrem habet,  
 ex illustrissimo Principum stemmate or-  
 tus, atque hinc Regi Angliæ & inde,  
 quin etiam propius, Regi Franciæ af-  
 finis.

## §. LIX.

*Quæstio de Eucharistia.*

Anno sequente millesimo centesimo  
 nonagesimo septimo obiit Petrus  
 Cantor, Doctor scientia & virtutibus  
 clarissimus. Is Cantorum Ecclesiæ Pa- *Nang. Chr.*  
 risiensis Magister fuit, unde cognomen- *an. Alberic.*  
 tum hæsit, sed ultimo vitæ suæ anno in *Chr. 1197.*  
 Abbatiam Longi pontis, Ordinis Cister- *Jaco. Vitr.*  
 ciensis, Diocesis Sueffionensis, se rece- *hist. occid.*  
 pit, ubi antequam Tyrocinii annum im- *c. 8.*  
 plessset, vitam finiit. Complura poste-  
 ris reliquit scripta, quorum synopsis so-  
 lum typis vulgata fuit. Quamvis vero  
 inter ævi sui Doctores palmam nulli  
 concederet, opinio tamen Theologica  
 ipsius de Eucharistia rejecta est. Quip-  
 pe credebat, consecrationem utriusque  
 speciei esse indivisibilem, & panem non  
 ante converti in Jesu Christi Corpus,  
 quam